

FULL INFORMATIU

PARRÒQUIA dels SANTS

Just i Pastor

Sant Just Desvern, 16 de Setembre de 2018. N° 33

LES GRANS DIADES FESTIVES A CATALUNYA: 8 I 11 DE SETEMBRE

Passada la festa religiosa dedicada a les “Mare de Déu trobades”, que va ser el dia 8 d'aquest mes; i coincidint en les vigílies de l'altra festa la “Diada Nacional de Catalunya” el dia 11, se m'ha acudit aquesta reflexió personal que ofereixo cordialment i amical.

Celebrant la festa de la Mare de Déu de Montserrat com patrona de Catalunya, m'ha fet pensar en que, el relleu de la muntanya, s'associa moltes vegades com distintiu de tota la nostra nació.

L'emblema d'aquesta muntanya, que per les seves característiques, s'ha guanyat el nom de “Muntanya serrada”, no és en va que sigui emblema d'una nació que, amb tot el que té de la pròpia història, la cultura, la llengua, la identitat, el caràcter, els ideals(a vegades negats), l'esperit emprenedor, el treball i recerca de nous camins en els diferents àmbits de l'art, la literatura, de l'empresa, de la investigació en molts camps, d'obertura a d'altres cultures i acollidora sempre de persones i col·lectius que han ofert noves perspectives enriquidores amb els propis tarannàs per a no restar tancats al nou que els orientava més cap a la nostra terra i gent.

Catalunya sempre, com l'artista treballa la fusta per a crear una obra d'art, ha estat serrant per assolir una major personalitat reconeguda arreu. Sempre ha volgut ser una nació que oferís la seva riquesa pròpia malgrat les traves que se li han posat per donar passos endavant. La nostra història ha estat manipulada en contra de tota aquesta riquesa i a favor de la barreja amb un altre idioma; d'una cultura escolar barrejada amb criteris polítics concrets; amb l'afluència de moltíssima immigració que molta d'ella es va saber integrar en la dinàmica que ací va trobar, al costat d'altre part que no ho ha volgut fer, o no ha tingut un ambient favorable per a fer-ho i ha esdevingut un sector que manté l'enyorança del que deixaren i dificultant el treball en comú més positiu i integrador per a tothom.

Hi ha hagut tota una formació de famílies, amb noves característiques en els membres que les formaven que han enriquit els diferents camps de la societat i en les perspectives de futur de tota la societat, mentre i tant ,no se li posin dificultats, com ha passat en d'altres moments de la nostra història.

Des del punt de vista religiós també hi ha una incidència de religiositat cristiana i eclesial per les moltes persones que provenen d'altres continents. Ens cal estar atens perquè sapiguem compartir la fe amb la vida i, no tant la religiositat basada en imatge, actes públics, ...Ens cal una fe que ens mogui a estar presents en la societat i aportar-hi els valors de l'Evangeli entre tots els qui diem creure en Jesucrist, que ben segur els que som d'aquí, amb els que, vinguts de fora, es senten d'aquí compartint fe i anhels socials, podem anar “serrant” aquesta societat per trobar els millors camins de pau, justícia, llibertat, germanor,...que manifestin el sentit del Montserrat en la vida de tot el poble que, als redors de la muntanya serrada, tenen la joia de viure i treballar junts per un futur millor i respectat, valorat i estimat, per part de tothom del nostre complex i difícil món que ens envolta.

Mn. Joaquim Rius

OMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Mc 8,27-35

El episodio de Cesarea de Filipo ocupa un lugar central en el evangelio de Marcos. Después de un tiempo de convivir con él, Jesús hace a sus discípulos una pregunta decisiva: "¿Quién decís que soy yo?". En nombre de todos, Pedro le contesta sin dudar: "Tú eres el Mesías". Por fin parece que todo está claro. Jesús es el Mesías enviado por Dios, y los discípulos lo siguen para colaborar con él.

Pero Jesús sabe que no es así. Todavía les falta aprender algo muy importante. Es fácil confesar a Jesús con palabras, pero todavía no saben lo que significa seguirlo de cerca compartiendo su proyecto y su destino. Marcos dice que Jesús "empezó a enseñarles" que debía sufrir mucho. No es una enseñanza más, sino algo fundamental que los discípulos tendrán que ir asimilando poco a poco.

Desde el principio les habla "con toda claridad". No les quiere ocultar nada. Tienen que saber que el sufrimiento lo acompañará siempre en su tarea de abrir caminos al reino de Dios. Al final, será condenado por los dirigentes religiosos y morirá ejecutado violentamente. Sólo al resucitar se verá que Dios está con él.

Pedro se rebela ante lo que está oyendo. Su reacción es increíble. Toma a Jesús consigo y se lo lleva aparte para "increparlo". Había sido el primero en confesarlo como Mesías. Ahora es el primero en rechazarlo. Quiere hacer ver a Jesús que lo que está diciendo es absurdo. No está dispuesto a que siga ese camino. Jesús ha de cambiar esa manera de pensar.

Jesús reacciona con una dureza desconocida. De pronto ve en Pedro los rasgos de Satanás, el tentador del desierto que busca apartar a las personas de la voluntad de Dios. Se vuelve de cara a los discípulos y "reprende" literalmente a Pedro con estas palabras: "Ponte detrás de mí, Satanás": vuelve a ocupar tu puesto de discípulo. Deja de entarme. "Tus pensamientos no son los de Dios, sino los de los hombres, ".

Luego llama a la gente y a sus discípulos para que escuchen bien sus palabras. Las repetirá en diversas ocasiones. No las han de olvidar jamás. "Si alguno quiere venir detrás de mí, que renuncie a sí mismo, que cargue con su cruz y que me siga".

Seguir a Jesús no es obligatorio. Es una decisión libre de cada uno. Pero hemos de tomar en serio a Jesús. No bastan confesiones fáciles. Si queremos seguirlo en su tarea apasionante de hacer un mundo más humano, digno y dichoso, hemos de estar dispuestos a dos cosas. Primero, renunciar a proyectos o planes que se oponen al reino de Dios. Segundo, aceptar los sufrimientos que nos pueden llegar por seguir a Jesús e identificarnos con su causa.

José Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA DE LA SETMANA

DISSABTE:15	20h.	Montserrat Prat
DIUMENGE:16	11h. 13h.	Antonio Campamà Layola i Magdalena Rovira Pi
DILLUNS:17	20h.	
DIMARTS:18	20h.	
DIMECRES:19	20h.	Fernando Rodríguez Rico.
DIJOUS:20	20h.	
DIVENDRES:21	20h.	NO MISSA
DISSABTE:22	20h.	Alfredo Vilarroya (3è aniv.)
DIUMENGE:23	11h. 13h.	Francesc Vidal; Pere i Teresa.

ESPAI DE PREGÀRIA

Dilluns dia 17, de 19'30, com cada primers de mes, farem una estona de pregària des de les 19'30h. fins a les 20h. És una pregària guiada amb texts, música i silenci per reflexionar.

REUNIONS:

DILLUNS, dia 17 a les 20'30h. Consell Pastoral Parroquial.

DIMECRES, dia 19, a les 21'15 h. Grup de "Justícia i Pau".

"ROMERIA DE SANT JUST A MONTSERRAT" DIES 17 i 18 de novembre 2018

Inscripcions: els dimarts i dijous de setembre, de 6 a 8 de la tarda, al despatx de la rectoria.

La inscripció inclou: autocar, el cremallera, la cel.la, i el dinar del diumenge al self-service.

La resta d'àpats són lliures. Les cel·les son de ,1 ,2 ,3 i 4 places i es poden compartir; estan equipades amb vaixella, roba de llit i tovalloles.

Mes informació sobre la Romeria:

Tf. 690 208 989 – 618 792 706, i els dies d'inscripció.